

හිරිවත් ගැටවිටිය

8

WolkathaPDF.com

snpk සිල්වා
ලිහිණි කුමාරි දිසානායක

රශ්මී ගියාට පස්සේ රාජු හිතුවේ ඔක්කොම සීන් අවුල් උනා කියලා. රශ්මී හිතේ කැමැත්තෙන් හිටිය කියලා දන්නවා උනත් එක පාරට රශ්මී රාජුවත් තල්ලු කරගෙන කළුවරේම දිව්වා විදියට කෙල්ලට හොඳටම අවුල් ගියා කියලා රාජු තේරුම් ගත්තා. ඒ මදිවට ඇතුලේ හිටපු අයත් කළුවරේ උනත් තමන් දිහා බලනවා කියලා දැනුනම හිතට ආපු ලැජ්ජාවත් එක්ක රාජුවත් ඉක්මනින්ම එතනින් නැගිටලා රශ්මී පස්සෙන්ම ඉක්මන් ගමනින්ම ආවා එලියට. ඒ වෙද්දී රශ්මී වොෂ් රූම් එකට දුවනවා රාජු දැක්ක නිසා රාජු ඒ පස්සෙන් ගියේ මේකේ එහෙම තතියම කෙල්ලෙක් යවන්න පුළුවන්තරම් වාතාවරනයක් තියෙන හෝල් එකක් නෙමේ කියලා දන්නා නිසා.

රශ්මී කෙලින්ම වොෂ් රූම් එකට ඇවිල්ල සින්ක් එකට මුණ ඔබාගෙන කටේ තිබුන රාජුගේ කැරි සෙරම සින්ක් එකට හැලුවේ මුළු ඇඟටම අප්පරියාවක් දැනෙනවා වගේ ෆිලින් එකකින්. කොච්චර යටි හිතේ ආසාවල් තිබුනත් මෙහෙම එක පාරට නාකියෙක්ගේ කැරි වලින් තමන්ගේ කට පිරෙද්දී නොහිතපු විදියකට රශ්මීට ඒක දරාගන්න බැරි වුනා ඒ වෙලේ. ටට්ටිටාවේ වෙන්තේ මොනාද කවුද ඉන්නේ කියන කිසිම දෙයක් ඔලුවට ආවේ නැතත් වෙලාවට ඒ වෙලේ කවුරුත් වොෂ් රූම් එක ඇතුලේ දකින්න නොහිටිය එකට රශ්මී හිත යටින් දෙවියන්ට ස්තූති කරද්දී තමා මතක් වුනේ තමන් මේ කරේ ලොකු වැරද්දක් වගේම දෙවියන් වහන්සේ කවදාවත් මේකට නං තමන්ට සමාවක් දෙන එකක් නැති වෙව් කියලා. එක පැත්තකින් දේව දූතියක් වෙලා මේ කරපු දේ වගේම ඊටත් වඩා තමන්ගේ පියාගේ වසයටත් වැඩි නාකි මනුස්සයෙක්ගේ හැගීම් අවුස්සලා තමන් මේ කරගත්තේ ලොකු පවක් තේද කියලා හිතට ලොකු අපහසුවක් දැනෙන්න ගත්තා. ඒ එක්කම සින්ක් එකේ ටැප් එකෙන් කටට වතුර දෙතුන් පාරක් අරගෙන කට සෝදලා ඔක්කොම කට ඇතුලේ තිබුණු

සේරම ටික එලියට දාල, මුනත් හේදුවට පස්සේ තමයි පියව් සිහියට ආව වගේ දැනුනේ. ඊට පස්සේ වට පිට බලල කවුරුත් තමන්වත් තමන් දැන් කරපු දේවත් දැක්කේ නෑ කියලා සැක හැර දැනගත්තට පස්සේ ලොකු හුස්මක් අරගෙන ලේන්සුවෙන් මුණ පිහදාගෙන එලියට ආවේ. එලියට එද්දී රාජු ඉන්නවා දැක්කත් රාජුගේ මුණ බලන්න බැරි ගතියක් දැනුන නිසා බිම බලාගෙන රජුව පහු කරගෙන එලියට ආවේ මුකුත් කතා නොකර.

“රශ්මි මිස්..... රශ්මි..... මිස්”

රාජු රශ්මි ට කතා කර කර පස්සෙන් ආවෙන් රශ්මි බිම බලාගෙනම කෙලින්ම ගියේ එතන එළියේ තිබුන පහන් කණුවක් යටට. ඒ වෙද්දී වෙලාව 9 පහු වෙලා තිබුන නිසා ලොකු පෙනහිඳ පාරේ හිටියේ නෑ යන එන වාහනවල එලිය ඇරෙන්න. රාජුව තේරුණා රශ්මි හොඳටම අවුල් වෙලා ඉන්නේ කියලා. ඒ නිසා තවත් කතා කරලා තේරුමක් නෑ කියලා තේරුණ නිසා එහෙම කෙල්ල පස්සෙන් එන්න ගත්තා. එතකොට තමා මිනිහට මතක් උනේ කෙල්ලට කටට දෙන්න ලේසිවෙන්න හෝල් එකේ එහා පුටුවෙන් තිබ්බ ටෝන් එකයි ගන්න අමතක වුනා නේ ද කියලා මේ ජරම අස්සේ, රාජු ක්ෂණිකව අයෙත් හෝල් එක පැත්තට හැරුනා ඒත් කෙල්ල දිගටම ඇවිදගෙන ගියා. රශ්මිට කොළඹ මේ වගේ වෙලාවට වෙන දේවල් ගැන කිසි හැගීමක් නොතිබිනු නිසාම පහන් කණුව යටට වෙලා කොට ගවුමත් ඇදගෙන ඉන්න එක ගානක් උනේ නෑ. ඒ එක්කම තමන් ඉස්සරහ ඇවිල්ල ටීල් එකක් නවත්තල එකේ ඇතුලේ හිටපු එකෙක්,

“ආ නංගි. මොකෝ තාම මොකෙක්වත් සෙට් උනේ නැද්ද්?? හොඳ ගානක් අපිටත් ගෙවන්න පුළුවන් මොකද කියන්නේ?”

ඒ කටහඬ එක්ක රශ්මි ඔලුව උස්සල බැලුවේ ‘මේ කවුද මොනාද කියන්නේ?’ කියලා හිතාගන්න බැරුව

“අම්මට සිරිවෙනවා මේක නං අලුත් බඩුවක් වගේ සිරි. කලින් මෙනන දැකල නෑ. අලුතින් වැඩේට බැහැපු එකක් වගේ. බලපන්නො ගල් දෙක එළියේ දාගෙන ගෙඩි දෙක පුම්බගෙන ඉන්න හැට්?”

“ඔව් බං. මාත් බැලුවේ ඒක තමා. හැබැයි පුතෝ දාහ දෙදහට යන එකක් නං වෙන්න බෑ. ලොකු අතුටලට යන එකක් වගේ?”

“ඔව් ඔව්. හුල් ලොෂ් බඩුවක් වගේ.. මොකෝ කියන්නේ දෙන්නම එකතු වෙලා ගානක් දාල ට්‍රයි කරලා බලමුද?”

“ඔව් ටෝක් එකක් දාල බලපංකො?”

“ඉදපන්නෝ” එහෙම කියලා චීල් එකේ ඇතුලේ භිටපු අවුරුදු 30ක් වගේ කොල්ලෙක් බැහැල එනවා රශ්මි දැක්කා තමන් දිහාවට. උන් කතා කරපු දේවල් එක්ක රශ්මි ඒ වෙද්දී තේරුම් අරගෙන හිටියේ තමන් ගැන මුත් කොහොමද හිතන්නේ කියලා. ඒ වෙලේ වට පිට බැලුවේ රාජු කොහෙද කියලා බලන ගමන් හිතීන් බැන බැන හිටියේ මේ හුන්නිගේ පුතා කොහේ මක බැවුනාද කියලා මාව බඩුවක් ගානට පාරේ දාල කියන හැගීමෙන්.

“ආ නංගි. බජාර් එකට අලුත් වගේ තේද? මෙහෙ ඉතින් බිස්නස් කරන්න නං අපිට සලකල ඉන්න වෙනවා. මොකද කියන්නේ යමුද අපි එක්ක? අපිත් හොද ගානක් දෙන්නම්. හැබැයි දෙන්නටම දෙන්න වෙනවා අද එක සැරේ?”

එහෙම කියාගෙන ආපු එකා දිහා බලන්නේ නැතුව රශ්මි එතනින් එහාට ආයෙම හෝල් එකේ දොර පැත්තට ඇවිදිත් පටන් ගත්තා

“මේ මේ කොහෙද යන්නේ? ඔහොම නං ලොකු සීන් දාල මෙනන බිස්නස් එක කරන්න වෙන්නේ නෑ. ඔයා දැක්කම නං පේනවා සබ්පෙස්ට් එකට අලුත් බඩුවක් කියලා. ඒ නිසා අපි එක්ක මුලින්ම ගියා නං මේකේ

වෙන්තේ මොනාද කරන්නේ මොනාද කියලා මුල ඉඳල අගටම කියලා දෙන්නම්?”

එහෙම කියන ගමන් මිනිහත් රශ්මිගේ පස්සෙන් වැටුනේ මේක නං අතාරින්න හොඳ බඩුවක් නෙමේ කියලා තමන්ටම කියාගන්න ගමන්.

වැඩි වෙලාවක් යන්න කලින් රාජු ඇවිල්ල රශ්මි ඉස්සරහින් මතු වුනේ හති දාන ගමන්,

“කොහෙද මනුස්සයෝ ගියේ මෙව්වර වෙලා. මෙහෙ එක එක වේසිගෙ පුතලා මාව බඩුවක් කරලා හුකන්න උස්සන් යන්න එනවා!!!”

“අනේ සොරි සිස්ටර්. මට පර්ස් එක හෝල් එකේ බැරිවෙලා ආවා හදිස්සියට, ඒක අරන් එන්න ගියා. හිතුවට වඩා වෙලා ගියා.”

රාජු එක්ක කෙල්ල කථා කරනවා දැක්ක ගමන් අරුත් ටික හිමට වීල් එකේ නැගලා එතනින් මාරු වුනා.

“මෙතන තව ඉන්නේ නැතුව මාව ඉක්මනටම හොටෙල් එකට ගිහින් දානව රාජු. තවත් මගේ යකා අවුස්සන්නේ නැතුව!!”

“හරි සිස්ටර්. යමු ඉක්මනටම”

රාජු වෙන මුකුත් නොකියා එහෙමීම පිල්මි හෝල් එකට එහා පැත්තෙන් තිබ්බ වීල් පාර්ක් එකේ කෙනෙක් ට අතින් සංඥා කරා එන්න කියලා. දෙන්නම් නැග්ගට පස්සේ වීල් එක පාරට දාල කෙලින්ම “සිනමන්” හොටෙල් එකට පැත්තට ගියා. රශ්මි දැන් ඉන්න තත්වේ එක්ක කිසි දෙයක් කතා කරන්න හොඳ නෑ කියලා රාජු තේරුම් ගත්ත. මේ විදියට කේන්තියෙන් ඉන්නවා කවදාවත් දැකල තිබුනේ නැති නිසා රාජුගේ හිතට බයක් ආවා රශ්මි මොන වගේ තීරණයක් ගනිද කියලා හෙට වෙද්දී. ඒ වෙලේ රාජු හිතා ගත්තා මොන තීරණේ ගත්තත් කොළඹින් ආයේ යන්නේ හොඳින් හරි නරකින් හරි මේ හුත්තට පයිස බස්සල මිසක් ආයේ

බදුලු යන්නේ නෑ කියලා. ඒ නිසා කිසි දෙයක් ආයේ හදිස්සි නොවී පරිස්සමින් කරන්න ඕනා කියලා මිනිහා හිත හදාගෙන හිටියේ ඒ වෙද්දී. චිල් එක ඇවිල්ල හොටෙල් එක ඉස්සරහ නවත්තපු ගමන් රශ්මි බැහැලා පස්සවත් නොබලා කෙලින්ම ගියේ කාමරේට. රාජු හයර් එක දීලා හැරෙනකොට රශ්මි ලිප්ට එකටත් ගිහින් ඉවරයි.

දොර අරගෙන ඔක්කොම දේවල් ඇදට වීසික් කරලා, රශ්මි කෙලින්ම බාත් රූමි එකට ගිහිල්ල, ඇඳගෙන හිටපු ඇඳුම පිටින්ම ඡවර් එක යටට ගිහිල්ල, ඡවර් එක ඇරලා ඔලුව අල්ලාගෙන හිටියා කිසි දෙයක් හිතා ගන්න බැරුව. ඒ විදියට එක දිගටම විනාඩි 5ක් චතුර ගියාට පස්සේ එහෙමම බිම වාඩි වෙලා කල්පනා කරන්න පටන් ගත්තේ ඇත්තටම මම මොනාද මේ කරගත්තේ වගේම මේ කරන්නේ කියලා. මේ වෙච්ච දේ එක්ක ආයේ කවදාවත් මට ලෝගුව ඇඟට ආගන්න බෑ කියන හැගීම එක්ක හිත ඇතුලේ සිතුවිලි අරගලේක ගැටෙන උනේ මම දැන් මොනාද කරන්නේ කියලා. තමන් මෙව්වර කල් දේව දුනිකාවක් ගේ වරින් නිරුපණය කරේ ලෝකෝත්තර සුවය තමන්ගේ දායකයන්ට සොයා දෙන්න වෙහෙසෙන්න උනත්, අද වෙද්දී තමන් ඒ හැමදේම පසෙකලා ලෞකික සුවය සොයා යන පෘතග්ජන මිනිස් ශරීරයක් විතරක් වෙලා කියන හැගීම නිසායි.

දැන් මේ වෙලේ තමන්ට තීරණයක් ගන්න වෙනවා කියලා ඒ වෙද්දී කෙල්ල තේරුම් අරගෙන හිටියේ. ආයේ තමන්ගේ හිතට එකඟව වගේම අවංකව තමන්ගේ සේවය පල්ලියට වගේම තමන්ගේ මිනිස්සුන්ට දෙන්න බෑ කියන දේ ඒ වෙද්දේ තේරුම් අරගෙන හිටියේ, මොකද මේකෙන් කවදාවත් තමන්ගේ හිතට සමාවක් ලැබෙන්නේ නෑ කියලා තේරුම් ගත්ත නිසා. පල්ලියෙන් වගේම ලොකු ෆාදර් මේකට සමාවක් දුන්නත් තමන්ගේ හිතට තමන්ගේ හර්දසක්ශියට කවදාවත් තමන්ට සමාවක් දෙන්න බෑ කියලා ඒ වෙද්දී රශ්මි තේරුම් අරගෙන තිබුනේ. රාජු නිසා තමන්ගේ හැගිලා තිබුණු ලිංගික ආශාවන් එකින් එක මෝදු වෙද්දී ඒ දේවල්

එහෙම යටපත් නොකොර ඉස්මතු වෙන්න දීමේ ප්‍රතිවිපාක් අද තමන්ට අත් විඳින්න සිද්ද වුනේ ‘විදි ගණිකාවක්’ ගානට තමන්ට පත් වුනු එක ගැන පුදුම නොවී. රාජු හැම වෙලේම කියන ‘බඩුව’ කියන එකේ ඇත්ත යථාර්තය අද තමන් තෙරුන් ගත්තේ වීල් එකේ කොල්ල තමන්ට බඩුව කියලා තමන්ගේ ශරීරයට අගයක් මුදලින් නියම කරද්දී. මේ දේට රාජුට බැනල කේන්ති අරගෙන තේරුමක් නෑ කියලා රශ්මී තේරුම් ගත්තේ මේ වෙච්ච හැම දේටම තමන් තමන්ටම වග කියාගන්න ඕනා කියලා ඒ වෙද්දී තේරුම් අරගෙන හිටිය නිසා. මොන දේ උනත් දැන් වෙච්ච කිසි දෙයක් ආයේ හරවන්න බෑ කියලා රශ්මී ඒ වෙද්දී තේරුම් අරගෙන තිබුන නිසා මෙතනින් එහාට තමන්ගේ ජීවිතේ මොන පැත්තට ගෙනියනවද කියන එක තීරණය කරන්න තව කල්පනා කරන්න ඕන කියලා හිතා ගත්තා. අවසානේ බාත් රූම් එකෙන් එලියට ආවේ ඉල්ලුව ආයේ මේ ඇහට දාගන්නේ නෑ කියන අවසාන නිගමනයකට ආවට පස්සේ.

රශ්මී කොච්චර හිතුවත් හිත හදාගන්න බැරි වුණා. කෙල්ල සැප හෝටල් ඩබල් ඇදේ පැත්තෙන් පැත්තට පෙරලි පෙරලි හිටියා මිසක නින්ද නම් අහලකටවත් ආවේ නෑ. බිත්තියේ තිබුණු ඔරලෝසුවෙන් වෙලාව බැලුවාම වෙලාව ‘පාන්දර දෙක’ තත් ලඟයි, තවමත් රශ්මී කල්පන්නාවේ ගිලිලා. ඒ වගේම රාජු රශ්මීට කරදර කරන්න ගියේ නෑ මහ රූ කෙල්ලගේ කාමරේට ඇවිල්ලා, මොකද කෙල්ල අප්පට එකේ ඉන්න බව උෟ හොඳටම දැනගෙන හිටියා. තවත් මේක ඕක ඇතුලේ රිංගන්න ගිහින් බොරුවට ගැණිට යක්සාවේස කරන්න ඕන නෑ කියල හිතලා උෟ තමන්ගේ කාමරයට වෙලාම හිටියා.

කතෝලික පරිසරය හැදී වැදුණු රශ්මීතමන් කල වරදක් නිසා සිත් තැවුලක් ඇතිවූ විට පලිල්යට ගිහින් පාපොච්චාරණයක් කරලා හිත හදාගන්න පුරුදුවෙලා හිටියා. ඒ නිසාම කෙල්ලටත් නොදැනී ජංගම දුරකථනය අතට අරන් ෆාදර් ග්‍රැන්සිස්ගේ නොම්බරේ ඩයල් කරා, ඒ වෙලාවේ ෆාදර් පැන්සිස් හිටියේ ගැඹුරු නින්දක, ඒත් කීප වතාවක්ම වයිබ්‍රේට් උන

දුරකථනයේ හඬට පැන්සිස් ඇහැරුණා. දුරකථන ඇමතුම රශ්මී ගෙන් කියලා දැක්කට පස්සේ හනි හනිකට ඔහු ඇදේ එක පැත්තකට හැරිලා දුරකථනයේ ආන්සර් කරා.

“හෙලෝ සිස්ටර් මොකද මේ මහ පාන්දර කෝල් කරන්නේ මොකක් හරි කරදරයක්ද?” කලබල සහිත ස්වරයකින් ඔහු විමසුවා.

“Bless me Father for I have sinned. It has been 6 months since my last confession. These are my sins.” කියල කීවා.

කතෝලික සභාවට අනුව ඕනෑම මොහොතක සාපොච්චාරණයක් කිරීමටත්, ඒයට සවන් දීමටත් දේව ගැතියන් බැඳී සිටියා, ඒ නිසා ෆාදර් පැන්සිස්ට් මේක අහක දාන්න බැරි යෝජනාවක් වුණා.

“කියන්න සිස්ටර් මොකක්ද ප්‍රශ්නේ?”

“මම කතෝලික සභාවෙන් අයිති වෙන්න තීරණයක් ගත්තා ෆාදර්” ඒක ඇහුවට පස්සේ නිදාගෙන හිමපු ෆාදර් ග්‍රැන්සිස් ඇදේ ඉන්ද උනේ ඉබේටමයි.

“මොකක්ද මට පැහැදිලි නෑ සිස්ටර්?” කියලා තමන්ට ඇහුනු දේ නැවත සැරයක් තහවුරු කරගන්න ඇහුවා.

“මම දේවදූතයෙක් වෙන්න සුදුසු නෑ, ෆාදර්. මගේ සන්තානන් මැණියනේ මට සමාවෙන්න. මම වැරදි කාරියක්, පවුකාරියක්!!!” කියලා රශ්මී අඬන්න පටන් ගත්තා.

“අඬන්නැතුව කියන්නකෝ සිස්ටර් මොකක්ද සිද්ධ වුණේ කියලා?”

“.....” කෙල්ල අඬනවා ඇරෙන්න පිළිතුරක් දුන්නේ නැත.

“කියන සිස්ටර් මොකක්ද මේ මහ රූ පාන්දර කරන්න හදන කන්ලේෂන් එක?”

“ආදර් මම දේවදූතයක් වෙලා ඉද්දින් තත්වෙට සුදුසු නැති විදිහට හැසිරුණා. ඒකට මට දෙවියන්ගෙන් කිසිම ගැලවීමක් ලැබෙන එකක් නෑ. මැරුණුට පස්සේවත්” කියලා රශ්මි අයෙත් අඩනවා.

“ප්‍රශ්නේ මොකක්ද කියලා පැහැදිලිව කියන්නකෝ සිස්ටර් රශ්මි අනික දරුවා දෙවියන් ඔබ මොන වැරද්ද කරත් ඔබ දිහා අනුකූල සහගත ඇස්වලින් බලනවා සත්තයි. ඔබට මොන දේ කරත් දෙවියන්ගෙන් සමාව ලැබෙනවා”

“.....”

“නොලැබෙනවා නම් අපි මෙව්වර ඇයි මිනිස්සුන් ගහමට ගන්න ඊ දවල් නොබලා කාලය, ක්ෂරමය, මුදල් වැයකරන්නේ?”

“අන්න ඒක තමා ආදර් මටත් තියෙන දුකත්, මම මෙව්වර මිනිස්සුන්ට උදව් කරත් අන්තිමට මට මාව පාලනය කරගන්න බැරි වුණා.”

ඒ වචනෙන් එක්ක ඉන්සිස්ට් කේරුණා කෙල්ල මොකක් ගැනද මේ පසුතැවෙන්නේ කියලා. මොකද පල්ලියේදී ඕන තරම් මේවගේ දෙයවල් එයා අහලා තිබ්බා.

“මේ අහන්නකෝ රශ්මි... මිනිස්සුන්ට කොච්චර ලෞකික දේවල් වල නොඇලී ඉන්න උත්සහ කරත් මානව සබඳතාත් එක්ක අපි සමහර වෙලාවට ගොඩාක් හැඟීම් වලට වහල් වෙලා වැඩ කරනවා, අපි කා අතිනුත් ඔය පොඩ් පොඩ් වැරදි සිද්ධ වෙන එක මහ ලොකු දෙයක් නෙවෙයි?”

“ඒ වුනාට මේක එහෙම සමාව දෙන්න පුළුවන් වැරද්දක් නෙමෙයි ආදර්, මම මහ ජරා ගැනියෙක්, මම ලෝගුවටත් කරේ පුදුම නින්දාවක්!!!!” කියලා රශ්මි නිහඬව ඉකිබිඳින සද්දේ ආදර්ට දුරකථනයෙන් ඇහුන.

“ඇයි සිස්ටර් රාජු මොකක් හරි කරදරයක්වත් කරාද?” කියලා ෆාදර් රශ්මිගෙන් අහසු වම රශ්මි ගල්වෙලා ගියා.

“මේහ්න්... මේ.....” කියලා කියන්න ගිය දේ කෙල්ල ගිල ගත්තා. එතකොට ෆාදර්ට තේරුණා එහෙනම් ඒක තමයි මේ ප්‍රශ්නේ කියලා.

“රශ්මි සිස්ටර් මම මෙහෙම කිව්වට තරහා වෙන්න එපා. ඔයාගේ රාජු එක්ක සම්බන්ධය මම දැනගෙන හිටියා!”

“මොනවා !!!” රශ්මි පුදුමයෙන් ඇස් ලොකු කරගෙන ඇදේ ඉඳගත්තා.

ෆාදර් කොහොමද දැන ගත්තේ? දෙයියනේ මේ මිනිහා ගම පුරා කියෝ කියෝ යනවද දන්නේ නෑ මම ජරා ගැණියෙක් කියලා”

“අහ්න් ඒ කියන්නේ ඒක තමා එහෙනම් මේ ප්‍රශ්නේ?” කියලා ෆාදර් ග්‍රැන්සිස් පොඩ් හිනාවක් දාන ගමන් ඉහළට ගත්තට හුස්ස්ම බර කරලා පිටකරා.

ඒ ඇහුවදෙට රශ්මිගෙන් පිළිතුරක් නැති තැන ග්‍රැන්සිස් අයෙත් කතා කරන්න පටන්ගත්තා.

“මිනිස්සුන් එක්ක අවුරුදු ගානක් ඉඳලා හිතුවද මට ඔය වගේ පොඩ් දෙයක් නෝට්ස් නොවී කියෙයි කියලා?”

“.....”

“ඇරත් කසුන් කොල්ලා මට ඔක්කොම විස්තර කිව්වා”

“දෙයියනේ එතකොට ඒ ළමයන් දන්නවද මේ විස්තරේ?”

“නෑ නෑ එයා දන්නේ නෑ එයා මට කීවේ දෙන්න කොල කැලි දෙපැත්තට බදාගත්තා කියලා විතරයි, ඉතුරු ටික ඉතින් මම හිතාගත්තේ මම රජුගේ වැඩ ගැන කාලෙක ඉඳන් දන්න නිසා”

“එකකොට ෆාදර් මේ ඔක්කොම දැනගෙනද කිසි දෙයක් දන්නෙ නෑ වගේ හිටියේ?”

“මේකනේ සිස්ටර් මං දන්නවා ලෝගුවක් පොරවාගෙන ඉද්දි ඒකෙ තියෙන අමාරුව පාවු කම් ගැන, අනික් හැම මිනිහෙක්ම තමන්ගේ ජීවිතේ විවිධාකාරයෙන් සතුටු වෙද්දී, අපිට තියෙන එකම සතුට තමයි දෙවියන්ට යාඥා කිරීමත්, මිනිස්සුන්ට උදව් කිරීම වගේ දේවල් කිහිපයක් විතරයි”

“ආමෙන් !!!”

“මම හිතුවෙත් ඔයා රාජු වගේ වයසක මනුස්සයෙක්ට මේ කරන්නේ එක අතකින් උදව්වක් නේද කියලා?”

“ෆාදර් මම මහ වල් ගැණියෙක් නේද?” කියලා රශ්මී අයත් අඩන්න ගත්තා.

“මෙහෙමයි රශ්මී සිස්ටර් පිරිමියෙක් ට වඩා ගැණු කෙනෙක්ට තමන්ගේ ආසාවල් ඇඟ ඇතුලෙ හිර කරගෙන ඉන්න අමාරුයි. ඇරත් ඔයා වගේ ඇහැට කණට පේන තරුණ ගැහු කෙනෙක්ට ඒක කරන්නම අපහසු දෙයක්, ඉතින් මං කොහොමටත් ඔයාට මේ ගැන දොස් කියන්නේ නෑ”

“ඉතින් කියන්නකෝ සිස්ටර් මොකද්ද හරියටම වුනේ කියලා?” කිසි දෙයක් කියන්නෙ නැතුව ෆාදර් ගේ වචන අහගෙන හිටිය කෙල්ල හඬ අවදි කරා.

“මට කියන්න දෙයක් නෑ ෆාදර්! මට හිතෙන්නෙම මම මහා පවිකාර ගැනියෙක් කියලා?”

“හරි ඉතින් දැන් මොකක්ද උනේ කියන්නකෝ?”

“ඒවා කියන්නත් ලැජ්ජයි ෆාදර්? මම කොහොමද කටක් කරලා කියන්නේ මේ මිනිහා මට කටට...” කියලා කියන්න ගිය දේ රශ්මී ගිල්ලා.

ඒත් ෆාදර් පැන්සිස්ට කෙල්ල කියපු දේ හොඳට තේරුනා.

“හරි මට තේරුනා වෙලා තියෙන දේ වල්, අනික සිස්ටර් මම රාජු ගේ ඉස්සර විස්තර නොදන්නවා කියලා නෙවෙයි, මම ඒ විස්තර හොඳට දන්නවා. මු එහෙම ගැනියෙක් එක්ක තනියෙන් තියන්න පුළුවන් මිනිහෙකුත් නෙවෙයි. සිස්ටර් ට ලියන්න එක පාරක් දොස්තර නෝනා කෙනෙක් පවා මෙහෙ මිනිහා හොයාගෙන ආවා. කලින් වැඩ කරපු තැන මොකද්දෝ හුටපටයක් වෙලා.”

“මමමමම”

“ඔව් ඔයා සමහර විට දන්නවත් ඇති?”

“ෆාදර් මට ආරංචි වුණා”

“ඒකනේ ඉතින් කියන්නේ රාජුට මේ වගේ දේවල් අලුත් දේවල් නෙමෙයි අනික රශ්මි සිස්ටර්ට විතරයි මේ දේවල් අලුත් වෙන්නේ? ලෝකේ මෙව්වර මිනිස්සු කාමයට ඇබ්බැහි වෙලා ඉන්නේ ඒකෙ මොකක් හරි ගමුරු ඇබ්බැහියක් තියන නිසා නේ සිස්ටර්”

“ඒක නම් ඇත්ත ෆාදර්”

“මේ දේ මුලින්ම අත්විඳපු ඔයාට ඒක අමුතු දෙයක් දෙන්න ඇති. ඒත් සාමාන්‍ය මිනිස්සුන්ට මේක තවත් එක මෙවලමක් විතරයි සිස්ටර් ට තේරුනාද මම කියපු දේ?”

“තේරුණා”

“හරි මම කියන්නේ මෙන්න මේකයි සිස්ටර්, මට ඔයාගේ පෞද්ගලික ජීවිතයෙන් කිසිම වැඩක් නෑ. ඔයා රාජු එක්ක කොහොම හැසිරුනත් මට ප්‍රශ්නයක් නෙවෙයි ඒක, ඔයා ඔයාවම සතුටු කරගන්න ගන්න උත්සාහයක් නිසාත් රාජු ගැන අනුකම්පාවෙන් එයත් එක්ක මේ දේවල්

කරල සතුටු වුනාද? කියන එකත් මම දන්නෑ. නමුත් ඒක එහෙමනම් ඒකෙ වරදක් මට පේන්නෙ නෑ. ලොකුම දේ තමා මේ දේවල් වෙත කාටවත් දැනගන්න තියන්න එපා සිස්ටර්. මම විතරක් දැනගෙන හිටියාම හොඳටම ඇති සිස්ටර්”

“හොඳමයි ෆාදර්” කියලා කෙල්ල උත්තර දුන්නා.

“හරි දැන් රාජු සිස්ටර් ට මොනවද කරේ කියන්නකො?” ෆාදර් අහසු පුශ්නෙන් කෙල්ල ගල් වෙලා ගියා.

“ම්ම්.... මෙහෙමයි ෆාදර්, අපි දෙන්නා ටිකක් සමීප වුණා තමා, ඒ උනාට ලොකු දෙයක් වුණේ නෑ.”

“ඒ කියන්නේ රශ්මි තාමත් කන්‍යා සොහොයුරිසික් නේද?”

“ෆාදර් මරියා අම්මා සාක්කි!!, අපි දෙන්නා තවමත් ඒ වගේ දෙයක් කරලා නෑ.”

“ආ ඒක තමයි මම මොකුත් කියන්න ගියෙත් නැත්තේ? මම රාජුගේ හැටි දන්න නිසා මට කොයිවෙලේ නමුත් හිතුවා රශ්මි සිස්ටර් මේකට අකමැති වෙලා මට මේ ගැන කමිට්ලේන් කරයි කියන එක, ඒත් අර පන්සලේ උළු හදන්න ගිහිල්ලා මු ටිහලෙන් වැටිලා ඔයාගේ නමත් කියව කියවා ඉද්දි මට තේරුණා මේක මම හිතනවාට වඩා දුරදිග ගිය සම්බන්ධයක් කියලා”

“ඒත් ෆාදර් අපි හම්බෙලා තාමත් හරියට මාසයක්වත් ගෙවිලා නෑනේ?”

“බැඳිම්වලට සාපේක්ෂව කාලය කියන්නේ හරිම අමුතු සතෙක් සිස්ටර්. සමහර බැඳිම් අවුරුදු දහයක් පහළොවක් වුණත් කිසිම විශ්වාසයක් නෑ ඒවා ගැන, ඒත් තව සමහර ඒවා තියෙනවා දවසයි දෙකයි හරියටම විශ්වාසය ඇති වන බැඳිම්”

“ඒකනම් ඇත්ත ෆාදර්?”

“කොහොමද දැන් රශ්මිසිස්ටර් ගේ හිතට නිදහසක් දැනුනද?”

“එහෙමයි ෆාදර් මේ කන්ලේෂන් එක නිසා මගේ හිත තවත් සැහැල්ලුනා. මං මහා ගීනි ගොඩක හිටියේ, මට තේරුණා මම කරපු වැරද්ද, ඒත් මට මාව පාලනය කරගන්න බැරි වුණා.”

“මට තේරෙනවා රශ්මි සිස්ටර් මමත් කීප වතාවක්ම ඔයාගේ වයසේ වගේ ඉද්දි සම්බන්ධකම් කීපයක්ම පවත්වලා තියෙනවා, ඒත් අපේ කොන්ග්‍රේෂන් එකේ නීති වලට අනුව නම් මේකෙ එව්වරම වැරද්දක් මම දකින්නේ නෑ. නමුත් වෙස්ටර්න් කන්ට්‍රිස් වගේ නොවෙතේ ශ්‍රී ලංකාවේ වෙනම සංස්කෘතියක් තියෙනවා. ඒ සංස්කෘතික සන්දර්භය ඇතුලෙ නම් සිස්ටර් අපිට කවදාකවත් කාමුක හැසිරීමක් මේ ඇඳුම ඇඳගෙන ඉන්න ගමන් කරන්න බෑ. ඒක හරිම අසෝබන දෙයක් විදියටයි අපේ සමාජය ඇතුලේ කතිකාවට ලක්වෙලා තියෙන්නේ. ඒත් යුරෝපයේ රටවල අයට මේක තවත් එක ජීවිතය හොයාගෙන යන පාරක් විතරයි, ඒකට කසාද ලිංගික ජීවිත වගේ දේවල් වැදගත් වෙන්නේ නෑ. ඒ නිසා ම තමයි මම මේ දේ ගැන ගෙන අහක බලාන හිටියේ, හැබැයි අනික් මිනිස්සු නම් මේ දේවල් මං වගේ අනුමත කරන එකක් නෑ. ඒ නිසා කරන දෙයක් පරිස්සමෙන් කරන්න. අනික ඕනවට වඩා ඉක්මනට ‘ලෝගුව අතාරිනවා’ වගේ දේවල් හිතන්න එපා සිස්ටර්, මම දන්න විදියට ඔයා දැන් මිෂනරියේ ඉන්නේ අවු 20කටත් ළං වෙන කාලෙක ඉදන්. මෙව්වර කාලයක් ඔයා මේ දේවල් යටපත් කරගෙන හිටපු එකක් ලෝක පුද්ගලයක්”

“තේරුනා ෆාදර් ග්‍රැන්සිස්”

“අහ්න් තවත් දෙයක් රශ්මි සිස්ටර් මේ දේවල් මම ඔයාට කීවා කියලා රාජුත් එක්ක කියන්න එපා. මොකද එතකොට මිනිහා මෙතන අතඇරලා තවත් කොහේ හරි තැනකට යයි. මිනිහා කොහොමත් ඒ වගේ කෙනෙක් කියලා මම කලින් ඉදන්ම දැනගෙන හිටියා සිස්ටර්. නමුත් මිනිහාටත් ඔයා

වගේ තරුණ කෙනෙක් දකිද්දී පරණ ආසාවල් උඩට ආපු එක පුදුමයක් විදිහට නම් මම දකින්නේ නෑ රශ්මි සිස්ටර්, අපි කවුරුත් මිනිස්සුනේ”

රශ්මි ඒකට උත්තර දුන්නේත් නෑ”

“හොඳයි සිස්ටර් එහෙනම් අපි මේ ගැන වෙන වෙලාවක සැනසිල්ලේ කතා කරමු. දැන් ටිකක් නිදාගන්න, දැන් පාන්දර හතරටත් ලගයි”

රාජු මේ කිසිම දෙයක් දන්නේ නැතුව රෑ තිස්සෙම කල්පනා කර කර එහෙම්ම ම නින්දා ගත්තා. උාට රෑ හීනෙනුත් පෙනුනේ රශ්මි තමන්ගේ ජනන ඉන්ද්‍රිය පිහියකින් වෙන් කරන්නට තමන් පසුපස දිව එන ආකාරයයි, පාන්දර හයට විතර මිනිහා බය වෙලා ඒ හීනෙන් නැගිට්ටා.

මිනිහාට හිතුවේ තමන් හදිස්සි වුණා වැඩි ද කියන ඒකයි. ඔක්කොටම කලින් නැගිටලා හය හමාර වෙද්දී රශ්මිගේ දොර ගාවට ඇවිත් දොරට තට්ටු කරන්නද? නොකරන්නද? කියලා හිත හිත හෝටලයේ හතරවෙනි තට්ටුවේ කොරිඩෝව දිගේ එහාට මෙහාට සක්මන් කරමින් හිටියා එකකොටම රශ්මිගේ කාමරේ දොර ඇරෙනවා දැකලා රාජු ගල්ගැහිලා ගියා. මෙන්න බොලේ රශ්මි තමන්ගේ සුපුරුදු ලෝගු ඇඳුම ඇඳලා කාමරයෙන් එළියට ආවා. ඇවිත් වට පිට බලද්දී රශ්මි දැක්කා රාජු හොරගල් අවුල අවුලා ඉන්නවා මීටර් පනහක් හැටක් ඇතින් හැංගිමුත්තන් කර කර ඉන්නවා.

“රාජු අංකල් අපි ඉක්මනට යමු නේද? වෙලා යන තරමට අපිට අය බදුල්ලට යන්න අමාරුයි.” කියලා කීවා රශ්මි සිස්ටර් එහෙම දෙයක් කිව්වට පස්සේ රාජු ඩිම් වෙලා වගේ කෙල්ල දිහා බලාගෙන හිටියා. රශ්මිත් මොකුත් නොවුණු ගානට,

“රාජු අංකල් අපි යමු නේද?” කෙල්ල ආයෙත් කිව්වා.

එතකොට තමයි රාජු පියවි සිතියට ආවේ ඇත්තටම, රශ්මී තමන්ගේ හිතේ තිබුණ දේවල් සහවා ගන්න ලොකු උත්සාහයක් දැරුවා.

‘රාජුට හිතුණේ තමන් ඊයේ සිද්ධ උන දේවල් ඔක්කොම තමන් ඇදේ නින්ද ගිහිල්ලා ඉද්දි දැකපු හීනයක්වන්ද?’ කියල, ඒ ගානටම රශ්මී කිසි දෙයක් නොවන විදිහට ඇක්ටිව් කරා, ඉතින් දෙන්නා එක්කම පහලට ලිස්ට් එකේ ඇවිත් ලොබ් එකට ගිහින් තමන්ගේ අයිඩින්ටි කාඩ් ලබා ගනිද්දි, ලොබ්ගේ හිටපු එක කොල්ලෙක් පුදුම වෙලා රශ්මී දිහා බලාගෙන ඉන්නවා ඇස් කොනින් වගේ කෙල්ල දැක්කා. මොකද ඊයේ දවසේ හිටපු විදිහට නෙවෙයි රශ්මී අද ඉන්නේ. ඒත් එතන හිටපු ගොඩ දෙනෙක්ට වැඩි අමුත්තක් දැනුනේ නෑ. ඒ හින්දා පුළුවන් ඉක්මනින් තමන්ගේ හැදෑරුම්පත් අරගෙන දෙන්නම ‘සිනමන්’ හොටෙල් එකේ කාර් පාකින් එක පැත්තට ම ඇවිදගෙන ගියා.

“අංකල් අපි ඉක්මනට යමු”

“හොඳමයි සිස්ටර්” රාජු වාහනේ පනගන්වන ගනම් පිටිපස්සේ සිට එකේ හිටිය රශ්මීට උත්තර බැන්දා.

රාජු කීප වරක්ම කෙල්ල දිහා මැද කන්නාඩියෙන් බලනවා දැක්කත් ඒකි නොදැක්කා වගේ ගට්ටු එකෙන් එලිය බලාගෙන හිටියා.

ආපඩා කළමනාකරණ දෙපාර්තමේන්තුව ලඟින් කැබ් එක ගිහින් නතර උනාම රාජුට කැබ් එකේ ඉන්න කියලා රශ්මී තනියම ඇතුලට ගියා. එතකොට නම් රාජුට තේරුනා කෙල්ල තවම අප්සටි කියලා.

පැය භාගය විතර අරන් ඩොකියුමන්ට් අත්සන් කරලා සිස්ටර්, ෆාදර් ග්‍රැන්සිස් වෙනුවෙන් ආධාර බාරගත්තා. කෙල්ල බිල්ඩින් එකෙන් එලියට ආවේ තවත් පිරිමින් කීපදෙනෙක් සමග කාඩ් බෝර්ඩ් පෙට්ටි 10 ක් විතර අරන්. ඒ සේරම කැබ් එකේ පිටිපස්සෙන් අහුරලා වැහි ආවරනෙන් හඳුනා සේවකයින් රශ්මීට අතට අත දීලා යන්න ගියා.

“මොනවද සිස්ටර් මේ පාර්සල් ගොඩක් පැටෙවුවේ?”

“අහන් යුනිසෙත් එකෙන් ලමයින්ට කෑම වගේකු යි, කාන්තා සනීපාරක්ෂක තුවා එහෙම පැකේජ් ටිකක් අංකල්”

“කොහොමද ඉල්ලගත්තේ සිස්ටර් ? ඕවා මේ නිකං දෙන්න තිබ්බට ඔය යක්කු කවදාවත් කොළඹින් පිට ට ඕවා යවන්නේ නෑ!” රාජු වාහනේ පාරට දාගෙන කොළඹින් එන්න පිටත් වුනා.

“ඒ මහත්තයා මා එක්ක පැහැදීමෙන් කපා කරා?”

“පැහැදීමෙන් දීලා තියනවා වගේ, උෟ පෙට්ටි 10 ක්, මම ගනන් කරා”

“එහෙම තමයි මම හැමෝටම හොඳින් ආදරෙන් සලකනකොට එයාලත් මට ආදරෙන් උදවු උපකාර කරනවා අංකල්!”

“ඔව් ඉතින් සිස්ටර් ලෝකෙටම උදවු කරත් වැඩක් නෑ? මේ මට නේ උදවු කරන්නේ නැත්තේ?”

රශ්මී ඒ කතාවට උත්තර දෙන්න ගියේ නෑ, කෙල්ල කල්පනා කරේ ඊයේ ෆාදර් කියපු කතාව. මිනිස්සුන්ට උදවු කරනවා කියන ඇසින් බැලුවොත් මම රාජුට කල්ලේ මට කල උදවු වකට ප්‍රති-උපකාරයක්, ඒ නිසා හිතේ තිබ්බ තමන් ගැනම ඇති වුන පිළිකුල්සහගත හැඟීම කෙල්ලගේ හිතින් පහව යමින් තිබ්බා.

“ඇයි ඊයේ කරපු උදවුව මදිද ඔහේට?”

“නෑ මම නිකං කීවේ සිස්ටර් දැන් මාත් එක්ක තරහින් වගේනේ ඉන්නේ?”

“අපොයි නෑ මම මොකටද කා එක්කවත් තරහා වෙන්නේ?”

“එහෙනම් සිස්ටර් ශේප් ද?”

“ශේප් ශේප් ...”

“අම්මෝ දැන් තමයි මගේ ඇහට ලේ ටිකක් ඉහුවේ? මේ ඇත්තමයි කියන්නේ සිස්ටර් මම හිතන් උන්නේ අයේ මා එක්ක කථාවන් කරන එකක් නෑ කියලා”

“එහෙම එකක් නෑ? ඒක ඔයා මට බලෙන් කරපු දෙයක් නෙමෙයි නේ අංකල් මමත් කැමැත්තෙන් නේ හිටියේ? අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගත්ත එකට ඔයාට වැරද්දක් කියන්නත් බෑ” රශ්මී තමන්ගේ ඇත්ත හැඟීම් වහගන්නට උත්සහ කරන ගමන් කීවා.

“අන්න ඒකනේ මම මේ බැලුවා මොකෝ උනේ කියලා” රශ්මී අයෙත් රාජුට ඉස්සර වගේම කතාකරන්න කියලා තීරණය කරේ හිත ඇතුලේ වෙන සැලැස්මක් තියාගෙනයි.

උදේම කොළඹින් ආපු නිසා රාජු අතුරුගිරිය ගැමිගෙදර එකෙන් නවත්තලා ගිහින් කෑම ගෙන්න හැඳුවත්, රශ්මීත් ‘අපි බැහැලා ගිහින් කමු’ කියලා, රාජු උත්තර දෙන්නත් කලින් කඩේ ඇතුලට ගියා. රාජුට දැන් හුල් සැටිස් මොකද කෙල්ල දැන් අයෙත් යනා තත්වෙට ඇවිත් කියලා උහු හිතුවා.

උදේම උණු-උණු ඉදිආපප එක්ක සම්බෝලයි, කිරිමාලු හොඳ්දක් තිබ්බ බන්දේසියක් ගෙනත් මේසේ උඩින් තිබ්බ ඇන්ටි කෙනෙක් රශ්මීට ඉතා යටහත් පහත්ව හිනාවෙලා ගියා.

“කන්න අංකල්” කියනගමන් බඩගින්නේ ගිටපු රශ්මී කෑම බෙදා ගත්තා. ටික වෙලාවක් දෙන්නා අතර නිහැඬියාව බිත්දේ රාජු.

“ඉතින් කියන්නකෝ සිස්ටර් ඇයි ඊයේ අරෙහෙම කරේ?”

“කොරෙහෙම ද?” රශ්මී හිනාවෙන ගමන් ඇහුවා. කෙල්ල හිනාවුණා දැක්ක රාජුට දැන් තවත් වූත්.

“ඇයි ගිල්ලේ නැත්තේ?”

“මොනවද?”

“අරවා” වට පිට බලපු උෆා, වටේ ටේබල් වල ඉන්න අයට ඇහෙන්නේ නැතිවෙන්න හිමිට කීවා.

“කුරුම්බා ලොඳ ද අංකල්?” ඉදිආප්ප අහුරක් ගිලින ගමන් කෙල්ල ඇහුවා.

“හිහි ඔව් ඔව් ලොඳ තමා!!!” රාජුට දැන් තවත් සැටිස් කෙල්ල අයෙත් ට්‍රැක් එකට වැටිලා කියලා උෆා හිත ඇතුළෙන් පෙරහැරේ නැට්ටුවෙක් වගේ බඩ පිනුම් ගහන්න වුණා.

“ඒවා ගිල්ලම මහත් වෙනවා!”

“එකේනම් ඇත්තක් නැත්තෙමත් නැ හැබැයි, ඒත් මම හිතුවේ පලවෙනි පාර නිසා ගිලින්න ආස වෙයි කියලා ඔයා?”

“මමම”

“පලවෙනි පාර නේද?”

“නෑ දහවෙනි පාර” රැගිම් පුරුදු සිරික්කිය දැම්මා.

“අප්පේ..... එහෙනම් සිස්ටර් ලොඳ කන මැසිමක් නේ හිහි?”

“හිහි..”

“අංකල් තේ එකක් වත් බොමුද?”

“මම ඔයා කන්නකෝ මම ගැලපෙන මොනවා හරි අරන් එන්නම්” එහෙම කියලා තමන් කකා හිටපු පිගානත් අතට ගත්ත රාජු උයන පිහන ගැණු ඉන්න පැත්තට ගියා. එතකොට රැගිම්ට අයෙත් තමන් මේ මනුස්සයව අවුස්සනවා නේද? කියලා හිතුනා.

“හරි මම බඩු ගෙන්න කීවා” අයෙත් ඉන්දගන්නගමත් රාජු කීවා.

“අපෝ අංකල් කොකා කෝලා අනංමනං නම් මම කවෙ වත් තියන්නේ නෑ”

“අපොයි මාත් ඔය ජරාව බොන්නේ නෑ සිස්ටර්..” එකකොට ගැණු කෙනෙක් දුම දාන ලොකු වීදුරු දෙකක් ගෙනත් මේසෙන් තියලා ගියා.

“මේ මොනවද මේ ?” සුදු පාට උකු වීදුරුව දකිද්දී කෙල්ලට මතක් උනේ රාජු ගේ කැරි තලිය.

“මේ සවු කැඳ සිස්ටර්”

“අහ්හ් කන්ජි”

“ඔව් ඔව් ඔයා දහපාරක් ලොඳ කාලා තියේ නම් මේවා බොන එක සිම්පල් සිස්ටර් හිනි” තමන්ගේ කැඳ වීදුරුව තොලගාමින් උෟ කීවා.

“අනේ මේ මම කීවා කියලා හිතාගන්නවා” එහෙම කියපු කෙල්ලත් කැඳ වීදුරුව අතට ගත්තා.

“හිනි මේවා රස ඒවා නෝනෝ!!!”

“විකාර ...ර්රර්ර්” කියනගමන් උණු කැඳ උගුර උගුර කෙල්ල බීවා.

කාලා බිලා ඉවර වෙලා රශ්මි තමන්ගේ පුද්ගලික සල්ලි වලින් බිල ගෙවුවේ රාජුගේ දැඩි විරෝධය මැද්දෙයි.

“මමනේ සිස්ටර් ට හරිනම් උදව් කරන්න ඕන”

“උදවුවට උදවුවක්!!!”

“හ්ම්ම්ම් එහෙනම්”

දෙනාම අයෙත් රත්නපුර, බලංගොඩ හරහා බදුල්ලට එන්න පිටත් උනා. මගක් එද්දී දෙන්නා ආයෙත් කතාවට වැටුනා.

“හිමින් යන්න අංකල්, ඔය වලවල් වල දානේ බලාගෙනයි?” පිටිපස්සේ සිට එකේ ඉන්න ගමන් කෙල්ල කීවා.

“ඇයි?”

“ඇයි කියන්නේ මනුස්සයෝ තමුසේ යන වේගෙට අර පෙට්ටි ටිකත් කැඩෙයි?” කීවාට පස්සෙයි කෙල්ලට කියපුදේ බරපතලකම තේරුනේ.

“හිනි අපොයි සිස්ටර් කොහොමත් ඉතිං පෙට්ටිය කඩන්න එපැයි ඇතුල බලන්න ඕන නම් හිනි”

“රිඊරි .. තමුසේ නම් මහම මහ වලෙක් නේ මනුස්සයෝ?”

“ඉතින් සිස්ටර්මතේ දැන් කීවේ පෙට්ටිය කඩාගන්න ඕන කියලා”

“අනේ මේ අංකල්.... රිඊරිඊරි”

“හිනි...සිස්ටර්ට තරහා ගියාම පුදුම ලස්සනක් තියෙන්නේ? මුණ ජම්බෝලේ වගේ හිනි”

“ආහ්හ්හ් ආස ඇති මෙයා ජම්බෝල කන්න”

“කවුද සිස්ටර් ආස නැතත් ඔය වගේ ජම්බෝලක් කන්න හිනි”

“අපොයි ඔව් ඔව්, දැක්කනේ ඊයේ අර බඩුකාරයෝ සෙට් එක මාව උස්සන් යන්න හදපු හැටි?”

“මම අහන්නමයි හිටියේ සිස්ටර් මොකද්ද ඊයේ අතන උනේ?”

“ඇයි ඔහේ දැක්කේ නැද්ද?”

“කොහෙද මම එද්දී ඔක්කොම ඉවරයි?”

“උන් සෙට් එකටම ගහන්න ඕන කියලා මාව වීල් එකට නග්ගන්න උන් හැදුවේ බලෙන් හරි!!!”

“දෙයියෝ සාක්කි මේ හුන්නිගේ පුතාලාට හෙණගහන්න එපැයි”

වාහනේ පැත්තකට කරලා නවත්තලා හැන්ඩ් බ්‍රේක් ඇදලා පිටිපස්ස හැරෙන ගමන් රාජු රඟ්මට කීවා.

“මම හිතුවේ මේ විසිල් එකක් ගහලා ද කොහෙද කියලා”

“විසිල් නෙමෙයි!! තව ඩින්ගෙන් උන් මට ගහන්නේ රබර් කොපු දාලා” රඟ්ම බොරු තරහක් මුහුණට ආරුඩ කරගනිමින් කීවා.

“අම්මපා ඒ වෙලාවේ මම දැනගත්තා නම් ඕකුන්ට.....”

“අනේ මේ තුන්දෙනෙක් එක්ක ගහගන්න මොකද ඔයා රම්බෝ ද? ඔයා වලියයක් දාගත්තනම් උන් මට හුකන්නේ තමුසේ ඉස්සරහ තියාන, තමුසෙට ජේන්න, එහෙම මදාවියෝ ටිකක් ඒ!!” එහෙම කීවම රාජු ඉස්සරහා බලා ගත්තා.

“මට සමාවෙන්න සිස්ටර්!!!”

“සමාව ඉල්ලන්න ඔයා වැරද්දක් කරලා නෑ නේ රාජු!!!”

“ඒත්”

“ඔන්න ඔවා අම්මක කරලා දාලා අපි යමු අනේ? මේ බඩු ටික වැස්සට එහෙම අහු වුනොත් අපරාදේ?”

කැබ් රථයේ ඩිකිය වෝටර් ප්රුල් උනත් රාජු මොකුත් නොකියාම හැන්ඩ් බ්‍රේක් බාලා වාහනේ පාරට දැමීමේ, එකට එක කීමෙන් වෙන්වෙත් මේ තුවාලේ තවත් පැරෙන එක විතරයි කියලා තේරුම් ගත්ත නිසා.

දෙන්නා බදුල්ලට යනකොට 1.20 ට විතර ඇති, එතකොටත් අයෙත් වැස්ස පටන් අරන් තිබුනා, දවල්ට කන්න ඕනත් නෑ කියලා රඟ්මගේ පෙරත්තයටම රාජු සුක්කානම් කැරකුවා. ඒත් වාහනේ බදුල්ල ටවුමෙන්

නවත්තපු රාජු බත් පාර්සල් දෙකක් මිලදී ගත්තේ රශ්මි උදේ අරන් දුන්න කෑම වේලට හිලවුවෙන්න වගේ.

බංගලාව ලඟින් රශ්මිව බස්සවපු රාජු පන්සලට ම මේ බඩු ටික බාලා එන්න කියලා රශ්මි දුන්න විදානයට කීකරු වුනා.

“සිස්ටර් මේ කෑම එක ගන්න මටත් එකක් තියනවා”

“කැන්කස් අංකල්”

“හරි එහෙනම් පස්සේ හම්බෙමු මම එන්නම්කෝ!” කියලා කැබි එක රිවස් කරන ගමන් රාජු කීවා.

“හරි ජේසු පිහිටයි”

බංගලාවට ආවට පස්සේ ප්‍රධාන දොර ලොක්කරලා රශ්මි සලේදීම තමන් ගේ ලෝගුව ගලවල සාලේ පුටු සෙටිය උඩට දැම්මා. ඒ කරලා ජංගියයි, බ්‍රසියර් එකයි පිටින් තමන්ගේ කාමරේ ලාවිව ඇරපු කෙල්ල රෙදි කපන කතුරක් එලියට ගත්තා. ඒ කරලා බාත්රෑම් එකේ කන්නාඩි ඉස්සරට ගිහින් ඉණ ලඟට දිගට තිබ්බ තමන්ගේ කොන්ඩේ බෙල්ල ලඟින් “කුරුස් කුර්ස්” යන හඩින් කොටසින් කොටස කපලා බිමට දැම්මා. ඒ කරලා කන්නාඩියෙන් පෙනෙන තමන්ගේ රූපේ දිහා බලාගෙන ඉන්නකොට කෙල්ල දැක්කේ, ඒ ඇස්වලින් කඩාවැටෙන දිලිසෙන කඳුළු කැට විතරයි.

-මතු සම්බන්ධයි-